

# موسلاحل لیل

مصالحه

• ابوالقاسم آرزومندی

در گفت‌و‌گو با حجت‌الاسلام والمسلمین سید‌محمد طباطبائی نژاد

۳. سه مدیریت مستقل (کتابخانه، پیرایش و نشر، رایانه و اینترنت). همچنین انتشار نشریه‌های علوم حدیث (فارسی)، علوم حدیث (عربی)، میراث حدیث شیعه، حدیث زندگی، حدیث اندیشه، محدث و نیز برگزاری همایش‌های علمی از دیگر فعالیت‌های این مرکز فرهنگی است. تاکنون همایش حضرت عبدالعظیم و ابوالفتوح رازی برگزار شده است و اکنون در حال تدارک کنگره شفاهه‌الاسلام کلینی هستند که سال ۱۳۸۷ ش. برگزار خواهد شد و پس از آن مقدمات کنگره شیخ صدوق فراهم خواهد آمد.

در کنار فعالیت گروه‌های پژوهشی و سایر بخش‌ها، شورای عالی پژوهش وظایف زیر را دارد: تنظیم آیین‌نامه‌های پژوهشی، تصویب برنامه‌های سالانه تحقیقاتی، بررسی طرح‌های مقدماتی پژوهش‌های تحقیقاتی، ارزیابی نتایج فعالیت‌های تحقیقاتی، ارزشیابی عملکرد پژوهشگران و ... .

گروه‌های پژوهشی در این مرکز عبارت‌اند از:

۱. گروه دانش‌نامه‌نگاری: این گروه، با سایه‌های بخش مرکز است و با هدف یاری رساندن به تحقیقات کاربردی و تسهیل دستیابی محققان علوم مختلف به حدیث، تدوین مجموعه‌های بزرگ حدیثی را دنبال می‌کند. بر جسته‌ترین محصول تلاش این گروه، دانش‌نامه‌ای حدیثی است که در سه حجم منتشر شده است: میزان الحکمة، منتخب میزان الحکمة، موسوعة میزان الحکمة. دیگر محصلو گروه دانش‌نامه‌نگاری، موسوعة الإمام على عليه‌السلام فی الكتاب والسنّة والتاريخ، در دوازده جلد، است که سال امام على(ع) منتشر و با استقبال زیادی مواجه شد. همچنین ترجمه آن نیز به چاپ رسیده است. دانش‌نامه عقاید اسلامی در هفت جلد و دانش‌نامه احادیث پژوهشی در دو جلد، از دیگر پژوهش‌های این گروه است که منتشر شده است.

۲. گروه احیا و تصحیح: این گروه، وظیفه تصحیح، تحقیق و انتشار آثار چاپ نشده عالمان گذشته، به شیوه علمی و فنی را به



## آشنایی با دارالحدیث

مؤسسه علمی - فرهنگی دارالحدیث، نخستین مجموعه مستقل حدیث‌پژوهی در جهان تشیع است. این مؤسسه فعالیت خود را سال ۱۳۷۴ ش. در شهر مقدس قم، با پیام مقام معظم رهبری و مدیریت حجت‌الاسلام والمسلمین محمد محمدی ری‌شهری آغاز کرد. مؤسسه از سه رکن تشکیل شده است: مرکز تحقیقات (در قم)، دانشکده علوم حدیث (در قم و ری)، سازمان چاپ و انتشارات (در قم و بیروت).

مرکز تحقیقات دارالحدیث چهار هدف را دنبال می‌کند: پژوهش در علوم وابسته به حدیث با هدف دفاع از سنت و پایانش احادیث؛ تبیین و ترویج معارف حدیث؛ تدوین کتب حدیث؛ تربیت محقق در حوزه‌های مختلف حدیث.

این مرکز برای رسیدن به اهداف خود، در قالب سه بخش فعالیت دارد:

۱. معاونت (اطلاع‌رسانی، پژوهش و آموزش، اداری - مالی)؛
۲. شش گروه پژوهشی؛

الكتاب والسننه در سال ۱۳۷۵ش. منتشر گرد. در آن مطالبي کلی درباره اهل بيت(ع) آمد، بدون آن که به زندگی اهل بيت(ع) پردازد. در آن زمان قرار بود دو کار دیگر نيز صورت بگيرد: اول آنکه برای برخی معصومان کار وسعي مانند موسوعه انجام پذيرد، مثل موسوعه امام على(ع) که منتشر شد. دوم قرار شد زندگاني همه مخصوصان در موسوعه ميزان الحكمه يكجا بيايد. اما برنامه تغيير کرد و بنا شد موسوعه‌اي مستقل که همه اطلاعات درباره اهل بيت(ع) را در خود جای دهد و کتاب نامبرده، ابتداي آن قرار گيرد، هرچند بازنگري و توسعه در مورد آن نيز در دستور کار بود.

بنابراین ما سه نوع موسوعه در مورد اهل بيت(ع) داريم:

(الف) موسوعة ميزان الحكمه، که به سخنان مخصوصان(ع) اختصاص دارد.

(ب) موسوعه‌های مستقل برای بعضی معصومان مانند پیامبر اکرم(ص)، امام على(ع) - که عربی و فارسی چاپ شد - امام حسین(ع) و امام مهدی(ع).

(ج) موسوعة اهل بيت(ع)، معصومانی که موسوعه اختصاصی ندارند، در اينجا به تفصيل به آنها می‌پردازيم و بقیه را به اختصار می‌شناسانيم و خوانندگان جهت آگاهی بيشتر می‌توانند به موسوعه‌های مستقل مراجعه کنند.

استفاده شما از منابع گذشته و معاصران به چه ميزان است؟

بکي از ايرادات برخی پژوهشگران آن است که پيش از شروع تحقیق، منبع‌شناسی نمی‌کنند و لذا گاهی صحیح و سقیم را با هم درمی‌آمیزند. يکي از اموری که به سختی مورد توجه ماست، منبع‌شناسی است. کتاب‌های معتبر و غيرمعتر و نيز کتاب‌های متقدم و متاخر را شناسايي و درجه‌بندی کرده‌ایم. علاوه بر ذكر درجه اعتبار کتاب‌ها در فهرست آنها، اگر کتاب‌های محققان مؤسسه را ملاحظه کنید، خواهید دید که در عطف آنها، درجه اعتبار و اهمیتشان به محققان نشان داده شده است. بنا داريم هر مطلبی را از کهن‌ترین مصادر نقل کنيم و به طور معمول، نقل‌ها تا قرن هفتم و گاه تا قرن هشتم آمده است.

به آثار متاخران و معاصران از چند زاویه می‌نگریم. يکي از اين جهت که کار ما باید حتی الامكان مزاياي آنها را داشته باشد و قدمي جلوتر از کارهای گذشته باشد. در غير اين صورت، لزومی

عهده دارد. از محصولات اين گروه، فهرستگان نسخه‌های خطی حدیث و علوم حدیث شیعه را می‌توان نام برد. تصحیح جامعی نیز از کافی در این گروه در دست انجام است.

۳. گروه ترجمه: وظیفه اين گروه، انتقال معارف حدیثی به گروه‌های مختلف جامعه از طریق ترجمه متون حدیثی به زبان‌های زنده دنیاست.

۴. گروه رجال: يکي از مهم‌ترین راههای اطمینان به صدور حدیث، بررسی رجالی است. از وظایف گروه رجال، بازشناسی این منابع و شناخت روش‌ها و مبانی مؤلفان آنها و ارائه ضوابطی کاربردی، برای شناخت راویان است.

۵. گروه تاریخ و مصطلحات حدیث: شناخت مکتبهای تدوین حدیث، شناخت روش تحقیق محدثان و مؤلفان کتاب‌های حدیث، بررسی تأثیر گرایش‌ها و مذاهب و شرایط محیطی در تدوین کتاب‌های حدیث و ... از وظایف این گروه است.

۶. گروه فقه الحدیث: بهره‌گیری از متن حدیث و فهم محتوای آن، تابع قواعد و ضوابط خاصی است که پژوهشگران تاکنون کمتر به صورت مستقل به آن توجه کرده‌اند. اين گروه، دست‌اندرکار تدوین اين قواعد است. از دیگر وظایف اين گروه، شرح واژه‌های مشکل احادیث (غريب الحدیث)، شرح احادیث مشکل، معرفی احادیث ناسخ و منسوخ و ... است.

واحد حدیث و علوم روان‌شناختی و واحد حدیث و علوم اجتماعی، دو واحد از گروه فقه‌الحدیث هستند که هر يك

پژوهش‌هایي را در حوزه تخصصی خود در دستور کار دارند. متن همه آثاری که از سوی دارالحدیث منتشر می‌شود، از طریق سایت ویژه با آدرس: [www.hadith.net](http://www.hadith.net) قابل دسترسی است.

نگارش موسوعه‌هایي ویژه مخصوصان(ع) در دستور کار مؤسسه علمی - فرهنگی دارالحدیث قرار دارد. بخشی از آنها تاکنون به چاپ رسیده و بعضی دیگر در آستانه نشرنده. در گفت‌وگویی با حجت‌الاسلام سید‌محمد طباطبائی نژاد - سرپرست تحقیق موسوعه - به معرفی این موسوعه می‌پردازیم.

پيش از هر چيز بفرمایيد، چه شد به فکر تدوين موسوعه اهل بيت(ع) افتاديد؟  
ابتدا دارالحدیث کتابی يك جلدی با عنوان اهل‌البیت فی



فdk است. اگر به درستی این خبرها را بکاویم، معلوم می‌شود، ریشه‌ی برخی تعارض‌ها و ناهمانگی‌ها کسانی بوده‌اند که خبرها را نقل به معنا کرده‌اند. اگر در عبارات تصرف کنیم، ممکن است از جهتی که خودمان در نظر داریم، تصرف مابی عیب باشد، اما محققی که هدف دیگری را دنبال می‌کند، ممکن است به اشتباه بیافتد. برای همین است که دیدن خبری که در آن تصرفی نشده، واقع در نفس است.

(ب) بیان‌ها و تحلیل‌های لازم: گاهی متن‌ها اشکال سندی با محتوایی دارند یا موجب سؤالات و ابهام‌هایی می‌شوند که چینش و عنوان دهی نیز آنها را برطرف نمی‌سازد. در این موارد تحلیل‌های مناسب و جداگانه ارائه می‌کنیم.  
به این ترتیب موسوعه از هر دو ویژگی نقلی و تحلیلی برخوردار است و مزیت میان تحلیل و متن روشن است.

### این موسوعه تا چه میزان پژوهشگران را از منابع دیگر بینای می‌کند؟

معصومان(ع) با هم متفاوتند. مثلاً درباره امام علی(ع) اخبار فراوانی به ما رسیده، ما ناچار به گرینش هستیم و حجم این موسوعه اجازه پرداختن به همه زوایا را نمی‌دهد. برای همین است که برای این امامان موسوعه مستقلی اختصاص دادیم. اما در مورد امامانی که اخبار در مورد آنها کمتر است، مثل عسکرین(ع) این کتاب تا حد زیاد می‌تواند خواسته آنها را برطرف کند.  
متن خبری را که از جهت جامعیت و کهن بودن و استواری بهتر است می‌آوریم و در پانوشت، آدرس خبرهای مشابه را ذکر می‌کنیم و

ندارد به این موسوعه پیراذاییم. جهت دیگر آنکه در نوشته‌های متاخر، تحلیل‌هایی به چشم می‌خورد که در آثار پیشینیان نیست و این‌ها بسیار سودمند است. دیگر آنکه ممکن است اخباری در این کتاب‌ها بباید که ما از آنها غافل بوده‌ایم. اگر این خبرها را در منابع گذشته بباییم، در موسوعه می‌آوریم؛ و خبرهای منفرد که در کتاب‌های کهن وجود ندارند، مورد توجه ما نیستند.

### این موسوعه، تاریخ نقلی است یا تحلیلی؟

اساس کار ما بر نقل استوار است. در هر موضوع تلاش می‌کنیم عین متن را از کهن‌ترین مصادر با آدرس دقیق بیاوریم. به این ترتیب برای محقق و خواننده این امکان وجود دارد که بدون پیش‌داوری با متن مواجه شود. اما همیشه متن‌های خام، گویا نیستند و خواننده را به جوابی روش نمی‌رسانند؛ زیرا گاه کاستی‌ها و تعارض‌ها و مسائلی دیگر موجب ابهام‌هایی می‌شوند. ما با اقدامات زیر سعی می‌کنیم این ابهام‌ها را بزداییم:

(الف) چینش منطقی متن و عنوان دهی مناسب؛ تلاش داریم با ذکر عنوانین و چینش خاص، حتی الامکان خواننده را به حقیقتی که در متن پراکنده نهفتة، رهنمون کنیم. در عین حال در عبارات متن، دست نمی‌بریم؛ زیرا هر کس از زاویه‌های خاصی به اخبار نگاه می‌کند. اگر در متن اخبار دست ببریم، ممکن است پژوهشگری در پی نکته‌ای باشد که ما با تغییر در عبارت، او را به اشتباه بیندازیم؛ چنان که اکنون ما با بسیاری از اخبار به دلیل اینکه نقل به معنا شده‌اند مشکل داریم. به عنوان مثال، یکی از وقایع تاریخی که در خبرهای آن تعارض‌هایی دیده می‌شود، روایت‌های مربوط به

پژوهشگر از این طریق نیز به خبرهای فراوان دست پیدا می‌کند.

**منابع اهل سنت در این پژوهش چه جایگاهی دارند؟**  
 جایگاه بلند اهل بیت عصمت و طهارت(ع) در کتاب‌های اهل سنت مندرج است و در کتب معتبر موارد ناسازگار با شأن اهل بیت(ع)، در صد بسیار کمی را دارد. تلاش می‌کنیم از مطالب خوب و بی‌اشکال آنها نقل کنیم و مطالب مشکل‌دار را نقد می‌کنیم.  
 برای تدوین این دانشنامه از منابع اهل سنت بسیار بهره برده‌ایم. یکی از اهدافمان آن است که به موافقان و مخالفان گوشزد کنیم که آنان نیز نسبت به اهل بیت(ع) محبت دارند. نکته دیگر اینکه در نقل و قایع تاریخی، مذهب نویسنده چندان مورد توجه نیست و جهت پذیرش خبر، کهن بودن منبع و منفات نداشتن مضمون آن با نقل‌های صحیح، بیشتر مدد نظر است. دیگر اینکه بسیاری از حوادث تاریخی تنها به وسیله مصدر آنها به ما رسیده است و ما بی‌نیاز از نقل‌های تاریخی آنها نیستیم. البته ما در پاورقی هنگام ذکر مصادر، مرز میان منابع شیعه و سنّی را مشخص کرده‌ایم تا خواننده بداند آن‌چه را که می‌خواند در آثار کدام فرقه است.

**به اختصار از ویژگی‌های این موسوعه بفرمایید.**  
 برحی از ویژگی‌ها را در پاسخ به سوالات قبل اشاره کردم. به اختصار این ویژگی‌ها را می‌توانم برشمرم:  
 ۱) ما به زندگی معمومان(ع) از تمام جهات و زوایای مختلف می‌نگریم، با این حال از اختصار و تلخیص بی‌نیاز نیستیم.  
 ۲) خبری را از منابع متاخر یا ضعیف نقل نمی‌کنیم، مگر در موارد اندک و به عنوان مؤید.  
 ۳) تحلیل مطالب و روش ساختن موارد مبهم.  
 ۴) روش بودن مرز میان تحلیل و نقل.  
 ۵) استفاده از مصدر شیعه و سنّی.  
 ۶) معلوم بودن و تفکیک میان نقل‌ها از منابع اهل سنت و شیعه.  
 ۷) پرهیز از مطالب اختلاف‌افکن میان شیعه و سنّی.

**حجم این دانشنامه به چند جلد می‌رسد؟**  
 فعلاً قرار است حجم آن حدود ده جلد باشد هر چند پیش‌بینی قطعی دشوار است و احتمال افزایش مجلدات وجود دارد.

### تأثیر موسوعه اهل بیت(ع) در زدودن خرافه‌ها و تحریف‌ها چقدر است؟

اهل بیت(ع) در حیات و ممات مظلوم‌مند. از جهتی مظلومیت آنها بعد از ممات بیشتر است. ظلم‌ها در حیات از سوی دشمنان بود، اما بعد از شهادتشان، بعضی دولتان نادان‌هم با تحریف تاریخ و نسبت دادن هر حرف خوب – البته به نظر خودشان – به آنها و با نقل اخبار نادرست، به ساحت اهل بیت(ع) ظلم کردند. این نوع ستم، هنوز هم ادامه دارد. مذاхی که می‌گوید: می‌خواهیم روشهای بخوانم که هیچ‌کس هنوز نشنیده‌ایم و بعد چیزهایی می‌گوید که در هیچ کجا نوشته نشده، نوعی ظلم است.

یکی از بزرگ‌ترین خدمات به ساحت اهل بیت(ع) منزه کردن تاریخ از ناراستی‌ها است. اگر خبری تنها در منابع متاخر آمده باشد، هرچه هم جاذبه داشته باشد، نقل نمی‌کنیم؛ مگر با نقد و تذکر به اینکه این خبر در منابع مورد اعتماد نیامده. اعتبار برخی کتاب‌های منسوب به گذشتگان نیز مورد شک است مثل اخبار الزینبات از این کتاب‌ها نیز نقل نمی‌کنیم. در مورد کتاب‌هایی مثل هدایة الکبری که انتساب کتاب به نویسنده مشکل ندارد، اما چون غث و سمنین را درآمیخته با احتیاط برخورد می‌کنیم. به این صورت نگاه ما به آنها نگاه مؤیدی است. اگر خبری در کتاب معتبری نقل شده باشد، اما تعداد نقل‌های آن کم باشد، ولی همان خبر در این کتاب هم آمده باشد، این نقل را هم آدرس می‌دهیم، تا آن خبر تقویت شود. یا اینکه ممکن است خبری، هم در این کتاب‌ها ذکر شده و هم در کتاب‌های معتبر، اما قرائی نشان دهد که خبر در کتاب معتبر، تصحیف شده اما در چنین کتاب‌ها از دست تحریف و تصحیف در امان مانده است. در این موارد حتی ممکن است عبارت چنین کتابی که از نظر ما اعتبار چندانی ندارد، ذکر شود و به ذکر آدرس مصدر معتبر بسته کنیم.

به هر حال کسی که تاریخ اهل بیت(ع) را از طریق منابع کهن و معتبر کسب کند، بینش خاصی برایش حاصل می‌شود و در بسیاری موارد به محض برخورد با سخنی نامریوط، به نادرستی آن پی‌برد و نیازی به تحقیق در کتاب‌ها ندارد؛ چنانکه در مورد خود ما که تاریخ عاشورا را کار کرده‌ایم، چنین حالتی بیش آمده است. گاهی روشهای را می‌شنویم و حدس می‌زنیم جعلی باشد و